

imødekommende; men det forekommer mig unægtelig, at det ærede Medlems Tale var langt mere præget af det agitatoriske end det saglige. Det ærede Medlem ved, at naar Toldkommissionens Flertal gik mod Værditolden, var det af følgende 4 Grunde. For det første, fordi den indskrænker Fortoldningen til et meget begrænset Antal Toldsteder til stor Skade for Smaabyerne og deres Opland. For det andet, fordi den væsentligste Del af Kontrollen dog altid bliver de handlendes Selvangivelse, og man jo ikke kunde gaa ud fra, at ikke mange af de Misligheder med dobbelte Fakturaer osv., som ere prøvede i andre Lande, ogsaa vilde blive prøvede hos os, saaledes at Følgen blev, at Systemet begunstigede de mindre hæderlige Købmænd paa de hæderliges Bekostning. For det tredje det, at dette System i høj Grad begunstiger Kapitalisterne, der kunne gøre langt større og billigere Indkøb i Udlandet end de smaa handlende og altsaa ville faa deres Varer med en langt mindre Told end de smaa handlende. Og endelig for det fjerde, hvad der er det vigtigste, at Systemet ganske umuliggør Kreditoplagsinstitutionen, fordi en Opgørelse af Varelageret efter Værdi og en Afskrivning efter Værdi ved Genudførsel jo er noget nær en komplet Umulighed.

Ærede Medlemmer vide, at man rundt omkring i Europa har forladt Værditolden, undtagen i Nederlandene, særlig Holland, og at man paa disse Steder saa langt fra er tilfreds med den, at det tværtimod var paa Indberetning fra disse Lande og fra Frankrig, hvor man har haft Værditolden, at den norske Kommission i 1881 enstemmig besluttede sig til at holde paa Vægttolden mod Værditolden, ligesom det ærede Medlem selvfølgelig ogsaa er vidende om, at et Par fremragende Medlemmer af hans Meningsfæller i det andet Ting udtrykkelig have indrømmet, at det havde vist sig ved nærmere Eftersyn, at Værditolden havde flere Vanskeligheder, end de havde troet, men ikke desto mindre udtalte det ærede Medlem sin dybeste Beklagelse over, at man har gjort den Indrømmelse, og siger om Vægttolden, at den er en blodig Uret mod den store almindelige Befolkning. Det forekommer mig unægtelig, at det vilde have

været mere sagligt, om det ærede Medlem havde bevist dette, om det ærede Medlem havde gendrevet de Indvendinger, som man gør mod Værditolden, end udtalt sig, som han har gjort. Thi det kan ikke hjælpe, om et Princip er nok saa ideelt og retfærdigt, naar det ikke lader sig gennemføre i det praktiske Liv. Under vore nuværende Handelsforhold, særlig med Blikket paa Kreditoplagsinstitutionen, der spiller en stadig stigende Rolle, kan det, om en Vægttold er nok saa blodig en Uret, hvis den er en Nødvendighed, ikke hjælpe at klage over, at man beholder den, og betragte det som en stor Indrømmelse, der er gjort. Det ærede Medlem har jo heller ikke vist, at det er en blodig Uret, thi det, han anførte om, at der er enkelte Ting, som kun faa 1 pCt. af deres Værdi i Told, medens andre faa op til 100, ja 200 og 300 pCt. o. s. v., faar jo ingen Betydning, før det er bevist, om det er en nødvendig Følge af Vægttoldens System, og om det skulde være Tilfældet for enkelte Varers Vedkommende, da hvad det er for Varer, om det er Varer, der spille nogen som helst Rolle i det virkelige Liv. Eksemplet med Rosenolien have vi faaet saa ofte, saa jeg maa tilstaa, at jeg er begyndt at tvivle om, hvorvidt dette Eksempel er typisk, og kommet ind paa at tro, at det er et Misbrug af Ordet Eksempel; men særlig vilde jeg dog ønske at vide, hvad det er for Varer, der nu hviler 200—300 pCt. Told paa, og om det ikke kan rettes ved at forandre Positionerne ogsaa efter denne Vægttold. Er det Ubetydeligheder paa Galanterivarernes Omraade eller paa Possementmageriets, er det jo ikke værd at tale om. Er det derimod Tilfældet, at f. Eks. vor Arbejderstand kommer til at betale meget for meget for de grovere Varer, for de Uldvarer, de bruge, for Klædningsstykker, Fodtøj og lignende Ting, er det ganske vist overordentlig uheldigt, det indrømmer jeg; men det ærede Medlem har jo slet ikke bevist, at det er Tilfældet. Han lod sig nøje med Paastande uden Bevis og endogsaa med al Sandsynlighed imod sig.

Han har heller ikke ført noget Bevis for Rigtigheden af sin Udtalelse om, at en Masse Ting vare næsten forbudte her i Lan-